

ministrite komitee esimehe von Bunge ja endise rahaministri Wjshnegradsky, niisamuti ka Gektimaa kuberneri würl Schahowskoi. Ka kuulub komponist Rubinstein on ära surnud. — Kuna tõrge walitsus Aftas suurt rahutööd Siberi raudtee kallal usinaste edasi toimetab, tekitab Hiinlaste ja Japanlaste wahel äge sõda edasi, kuni Hiinlased sunnitud oltwad rahu tegema, ning pidiwad nad selle eest Japanlastele hulga raha ja maad ära andma. — Ka Hispania riiki ähwardab sõda, nimelt Kuba saarel, nii et sinna hult sõjawäge mässajaid walgistama on saadetud. — Prantsusemaal lahkus presidendi toolilt Casimir Perier ja sai tema asemele Felix Faure. Kõrges wana-duses lahkus siit ilmost kuulus Sweisi kanali ehitaja Lesseps. — Saksamaal pidustati suurewiisiliselt kuulsa riigimehe ja kantoleri würl Bismarcki 80-aastast sündimispäewa. Ka awati jäänud Junikuul pidulikul wiisil laewa sõidust walmis saanud kanaal, mis Põhja- ja Läänemered ühendab ja sedawiisi kardetawat mereteed ümber Daanimaa hästi lühendab. — Pöörame wiimaks silmad meie kitta kodumaa poole, siis näeme, et siingi ilma tööta aega mööda ei saadeta. Iseäranis on põllutöö see, mis hoolega silmas peetakse, sest põllutöö on kõigi teiste alus. Priiuse mälestuseks on nõuu, põllutöötooli elusse luisuda, mis ettewõtte wäga kiiduwäärne on ja lootuse järele ka hääl lõpule saab jõudma. Sangastesse on uus põllumeeste selts asutatud. — Pärnu-Walga raudtee kallal tehtakse tublisti tööd ja loodetakse seda selle aasta lõpust walmis saawat. — Wiitawis peeti enne Jaani suurt Läti laulu-pidu Kunnamaa 100-aastase Wenemaaga ühenduse mälestuseks ära. Arwatakse, et pidu lorda olla läinud.

Meie laulu- ja karstufeltsid on ka wagu oma tööd edasi teinud ja ilmub nende tegevusest juba launis wiik. Oigu see ka edespidi nõnda. Edenegu, lastwagu, õitsegu kõik, mis auus, tulus ja hääl on.

Karu täpa all.

Ühe reisi päewaraamatust P. Or.

Ma ei ole mitte kirjaniik ja ei tahagi seda olla; püüsi olen ma ikka enam armastanud kui sulge, — aga ma olen oma elu sees nii mõndagi näinud ja „läbi teinud“, et mõne minu elujuhtumise jutustamine wabest ometi kirjapanemise jo trükimusta wäärt on. Lootuse järele saawad need read ka lugejatele meele järele olema.

Ma olen risti ja põigiti Amerika läänepoolsed rohilaaned läbi läinud, olen nädalate ja kuude kaua sääsetes määratutes metsades hullunud. Ma jõudsin oma wäikeses paadikeses üle püüroos lahise wate järweleste ja ehitasin enesele üttele tumeda soo sees olewa kühmaku otse. Ka Atlandi mere kaldal lastawates põlistes metsades olen ma nii mõnegi tananahka ihu pääle ajawa õõ ja päewa üle elanud, sest säälsed metsad kubisewad kuhjani murbjatest metsalistest.

Suwel 1842 läksime — üks wäike seltskond — Walgesse mägestikku ja wõtsime kõik oma jahij- ja kalapüüdmise riistad enestega kaasa.

Minu seltsilisi oli kolm: esite wana Benjamin G, üks meie kõige parematest jahimeestest. Ta oli paks ja tugew. Nelikümmend aastat oli ta sündimisest saadit mööda läinud ja ehl ta elus küll palju waewa ja muret